

ଶୁଭବା ଜୁମା ୧୮ ଡିସେମ୍ବର ୨୦୨୦୨ ସାରାଂଶ
ସ୍ନାନ-ମସ୍ତିଷ୍କ ମୁବାରକ, ଇସଲାମାବାଦ, ବିଟେନ୍

ଆଁହଙ୍କରତ ସ.ଅଙ୍କ ପର୍ଦାତ ତଥା ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା ସମ୍ମନ ବଦରୀ ସାହାଦୀ ହଙ୍କରତ
ଅଳୀ ୧.ଅଙ୍କ ପ୍ରଣୟନୀୟ ଗୁଣାବଳୀର ବିଶ୍ୱାସବର୍ତ୍ତନ ଚର୍ଚା ।

ଡଶନ୍‌ହୁଦ୍, ଡଉଙ୍କ ଏବଂ ସୁରଖ ପାତିହାର ଆବୁଉ ଅନ୍ତେ ହୁଙ୍କର ଅନ୍ତର ଅନ୍ତେଦହୁଲାଇଛୁ ତାଆଳା ବିନସ୍ତ୍ରେହିଲ ଅଙ୍ଗିଜ କହିଲେ: ବିଗତ ଶୁଭବାରୁ ହଙ୍କରତ ଅଳୀ ବିନ ଅବୁ ତାଳିବ ର.ଅଙ୍କ ଚର୍ଚା ଚାଲିଛି । ସେହି କମରେ ଆଜି ହଙ୍କରତ ଅଳୀ ର.ଅଙ୍କ ଆଁହଙ୍କରତ ସ.ଅଙ୍କ ଶେଷ ରୋଗ ସମୟରେ ଯେଉଁ ସେବା ରହିଥିଲା ତାହାର ଚର୍ଚା ଏହିପରି ମିଳେ କି ଯେତେବେଳେ ନବୀ କରିମ ସ.ଅଙ୍କ ଅସୁନ୍ଦତା ବଢ଼ିଗଲା ସେତେବେଳେ ଏକ ଅବସରରେ ଆଁହଙ୍କରତ ସ.ଅ ଦୁଇ ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ କାନ୍ତରେ ଭରା ଦେଇ ହଙ୍କରତ ଆସନ୍ତା ର.ଅଙ୍କ ଘରୁ ମସ୍ତିଷ୍କ ଯିବ ପାଇଁ ବାହାରିଲେ । ଆଁହଙ୍କରତ ସ.ଅଙ୍କ ପାଦ ଭୂମି ଉପରେ ରେଖାପାତ କରିଥିଲା । ଅର୍ଥାତ ଦୁର୍ବଳତା କାରଣରୁ ତାଙ୍କର ପାଦ ଉତ୍ୱନଥିଲା । ଏହି ଦୁଇ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ହଙ୍କରତ ଅବବାସ ର.ଅ ଥିଲେ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ହଙ୍କରତ ଅଳୀ ର.ଅ ଥିଲେ ଯାହାଙ୍କର ଆଁହଙ୍କରତ ସ.ଅ ସାହାରା ନେଇଥିଲେ ।

ହଙ୍କରତ ଆମିର ର.ଅ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି କି ନବୀ କରିମ ସ.ଅଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ପରେ ରସୁଲୁଲାଇ ସ.ଅଙ୍କ ହଙ୍କରତ ଅଳୀ ର.ଅ, ହଙ୍କରତ ଫଙ୍କଲ, ହଙ୍କରତ ଉସସାମା ବିନ ଜେତ୍ର ଏବଂ ହଙ୍କରତ ଅବଦ୍ୱାର ରହମାନ ବିନ ଓପ୍ ସ୍ନାନ କରେଇଥିଲେ ଏବଂ ଏହି ସାହାବାମାନେ ହିଁ ଆଁହଙ୍କରତ ସ.ଅଙ୍କ କବର ମଧ୍ୟକୁ ଓଳାଇଥିଲେ ।

ହଙ୍କରତ ଅଳୀ ର.ଅଙ୍କ ହଙ୍କରତ ଅବୁ ବକ୍ର ର.ଅଙ୍କ ହସ୍ତରେ ବୈଅତ୍ କରିବା ପ୍ରକାରେ ବିଭିନ୍ନ ବର୍ଣ୍ଣନା ରହିଛି । କେତେକ ବର୍ଣ୍ଣନାରେ ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଯେ, ହଙ୍କରତ ଅଳୀ ର.ଅ ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରସନ୍ନତା ଓ ଆଗ୍ରହର ସହିତ କାଳ ବିଳମ୍ବ ନକରି ହଙ୍କରତ ଅବୁ ବକ୍ର ର.ଅଙ୍କ ହସ୍ତରେ ବୈଅତ୍ କରିଥିଲେ । ଆଉ କେତେକ ବିପରୀତ କଥନ ମଧ୍ୟ ଲେଖିଛନ୍ତି । ସେ ଯାହା ହେଉ ହଙ୍କରତ ଅବୁ ସଇଦ୍ ର.ଅଙ୍କ ବର୍ଣ୍ଣନା କି ପ୍ରବାସକାରୀ ଓ ଅନ୍ସାରବୃଦ୍ଧ ହଙ୍କରତ ଅବୁ ବକ୍ର ର.ଅଙ୍କ ବୈଅତ୍ କରିବା ପରେ ହଙ୍କରତ ଅବୁ ବକ୍ର ର.ଅ ମଞ୍ଚ ଉପରେ ଚଢ଼ିଲେ ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଦୃଷ୍ଟିପାତ କଲେ କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହଙ୍କରତ ଅଳୀ ର.ଅଙ୍କ ପାଇଲେ ନାହିଁ । ଅତେବ ଅନ୍ସାରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କିଛି ଲୋକ ଗଲେ ଏବଂ ହଙ୍କରତ ଅଳୀ ର.ଅଙ୍କ ନେଇ ଆସିଲେ । ହଙ୍କରତ ଅବୁ ବକ୍ର ର.ଅ ହଙ୍କରତ ଅଳୀ ର.ଅଙ୍କ ସମ୍ମୋହିତ କରି କହିଲେ କି ହେ ରସୁଲୁଲାଇ ସ.ଅଙ୍କ ଚଚାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଓ ଆଁହଙ୍କରତ ସ.ଅଙ୍କ ଜ୍ଞାଇଁ ! କ'ଣ ତୁମେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ଶକ୍ତିକୁ ଭଙ୍ଗ କରିବାକୁ ତାହୁଁଛ ? ହଙ୍କରତ ଅଳୀ ର.ଅ କହିଲେ ହେ ଅଲାଇଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କର ଖଲିପା ! ଆପଣ ମୋର ଧର ପକଡ଼ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ । ଏହାପରେ ସେ ହଙ୍କରତ ଅବୁ ବକ୍ର ର.ଅଙ୍କର ବୈଅତ୍ କରିଥିଲେ ।

ହଙ୍କରତ ଅକଦସ ମସିହ ମଉଦ ଅ.ସ କହନ୍ତି କି ହଙ୍କରତ ଅଳୀ ର.ଅ କରମହୁଲାଇଛୁ ଓଜହୁ ପ୍ରଥମେ ହଙ୍କରତ ଅବୁ ବକ୍ର ର.ଅଙ୍କର ବୈଅତ୍ କରିବାକୁ ବିରୋଧ କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଘରକୁ ଯାଇ କେଜାଣି କ'ଣ ଚିନ୍ତା ଆସିଲା ଯେ, ସେ ପଗଡ଼ି ନ ବାନ୍ଧି ଏବଂ ଶୀଘ୍ର ଚୋପି ପିନ୍ଧି ବୈଅତ୍ କରିବାକୁ ଚାଲିଆସିଲେ ଏବଂ ପରେ ପଗଡ଼ି ମଗେଇଥିଲେ । ଏଥୁରୁ ଏହା ପ୍ରତିତ ହେଉଛି ଯେ, ତାଙ୍କ ମନରେ ଏହି ଚିନ୍ତାଧାରାଟି ଉଦ୍ଭେଦ ହୋଇଥିବ ଯେ, ଏହି

କଥା ତ' ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅବଜ୍ଞାମୁଳକ ଯେ, ଅବୁ ବକ୍ଷର ର.ଆଙ୍କ ବୈଅତ୍ତର ନିଜକୁ ଅଲଗା ରଖିବା । ଏହି କାରଣରୁ ସେ ବୈଅତ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଶୀଘ୍ରତା ପ୍ରକାଶ କଲେ । ଯାହାଫଳରେ କି ସେ ପଗଡ଼ି ବାନ୍ଧି ପାରି ନଥିଲେ । ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବସ୍ତ୍ର ମଧ୍ୟ ପରିଧାନ କରିପାରି ନଥିଲେ ଏବଂ ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର ହଜ୍ରରତ ଅବୁ ବକ୍ଷର ର.ଆଙ୍କ ସେବାରେ ଉପାସିତ ହୋଇଗଲେ ।

ହୁକ୍କୁର ଅନ୍ତର ଅ.ବ କହିଲେ: ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ହଜ୍ରରତ ଅବୁ ବକ୍ଷର ର.ଆଙ୍କ ଉପରେ ଏହି ଦୋଷାଗୋପ କରନ୍ତି ଯେ, ସେତେବେଳେ ହଜ୍ରରତ ଅଲୀ ର.ଅ ଖଲିପା ହେବା ଉଚିତ ଥିଲା ନା କି ହଜ୍ରରତ ଅବୁ ବକ୍ଷର ର.ଅ । ଉଚ୍ଚ କଥାର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରି ହଜ୍ରରତ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଅ.ସ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି: ଯଦି ଆମେ ଏହା ମନେକରି ନେଉ କି ସିଦ୍ଧିକେ ଅକ୍ରମର ର.ଅ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଥିଲେ ଯିଏ ସଂସାର ଏବଂ ତାହାର ଘୋଦର୍ଯ୍ୟତାକୁ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେଲେ ଏବଂ ସେ ଅପହରଣକାରୀ ଥିଲେ । ତେବେ ଏଭଳି ପରିଷିତିରେ ଆମେ ଉଚ୍ଚ କଥା କହିବା ପାଇଁ ବାଧ ହେବା ଏବଂ ଆମକୁ ଏହା ସ୍ଵୀକାର କରିବାକୁ ହେବ ଯେ, ନାଉୟ ବିଲ୍ଲାଇ ଜଣ୍ଠରଙ୍କ ସିଂହ ହଜ୍ରରତ ଅଲୀ ର.ଅ ମଧ୍ୟ କପଟବିଶ୍ୱାସୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସାମିଲ ଥିଲେ ଏବଂ ଯେପରି ଆମେମାନେ ତାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଭାବୁ ଯେ, ସେ ସାଂସାରିକତାକୁ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଇତାଲାଙ୍କ ପ୍ରତି ମୋହ ଲଗାଇ ନଥିଲେ । ତାହା ନୁହଁ ବରଂ ସେ ସାଂସାରିକତା ଓ ତାହାର ନାୟିକାକୁ ଭଲ ପାଇ ବସିଥିଲେ ଏବଂ ତାହାର ଚାକଚକ୍ୟ ପ୍ରତି ଆସନ୍ତ ଥିଲେ । ଏହି କାରଣରୁ ସେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଓ ଧର୍ମଭ୍ରଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିର ସାହଚର୍ଯ୍ୟତାକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କଲେ ନାହିଁ ବରଂ ଚାଟୁକାରିତା ଅବଲମ୍ବନକାରୀଙ୍କ ପରି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସାମଲ ଥିଲେ ଏବଂ ପ୍ରାଯ୍ ୩୦ ବର୍ଷ ବ୍ୟାପୀ ଧର୍ମପରାଯଣତା ଅବଲମ୍ବନ କଲେ ବା ଉଚ୍ଚ କଥାକୁ କାହାରି ଆଗରେ ପ୍ରକାଶ ନକରି ମନ ଭିତରେ ଚାପି ରଖିଲେ । ପୁନଃ ଯେତେବେଳେ ସିଦ୍ଧିକେ ଅକ୍ରମର ର.ଅ ହଜ୍ରରତ ଅଲୀ ର.ଆଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅପହରଣକାରୀ ଥିଲେ ତାହାହେଲେ ହଜ୍ରରତ ଅଲୀ ର.ଅ କାହିଁକି ତାଙ୍କର ବୈଅତ୍ତ କରିବାକୁ ସହମତି ପ୍ରକାଶ କଲେ ଏବଂ କାହିଁକି ସେ ଅନ୍ୟାୟ, ଅତ୍ୟାଚାର, ଉପଦ୍ରବ ଏବଂ ଧର୍ମାନ୍ତରଣର ଭୂମି ଠାରୁ ଅନ୍ୟ ଦେଶ ଆଡ଼କୁ ପ୍ରବାସ କରିଗଲେ ନାହିଁ ? କ'ଣ ଅଲ୍ଲାତାଲାଙ୍କ ଭୂମି ଏତେ ପ୍ରଶନ୍ତ ନଥିଲା କି ସେ ସେଠାକୁ ପ୍ରବାସ କରି ଯାଇଥାନ୍ତେ ? ଯେପରି ଜଣେ ଧର୍ମପରାଯଣ ବ୍ୟକ୍ତିର ଏହି ପରମାଣୁ ରହିଛି କି ଅନ୍ୟାୟ, ଅତ୍ୟାଚାର ଓ ଉପଦ୍ରବ ଅଞ୍ଚଳରୁ ଅନ୍ୟ ଦେଶକୁ ପ୍ରବାସ କରି ଯାଇଥାଆନ୍ତି । ବିଶ୍ୱଷ ଲତ୍ତାହିମ୍ ଅ.ସଙ୍କୁ ଦେଖ ! ଯେ, ସେ ସତ୍ୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବା ଲାଗି କିପରି ଦୃଢ଼ ଓ ସଶକ୍ତ ଥିଲେ.....ସେ ଅଗ୍ରିରେ ନିଷେପ ହେଲେ ଏବଂ ଉପଦ୍ରବୀମାନଙ୍କୁ ଭୟ ନକରି ଲୁଚି ନଥିଲେ । ଏହା ହେଉଛି ଜଣେ ପୁଣ୍ୟବାନ୍ ବ୍ୟକ୍ତିର ଜୀବନୀ କି ସେ ଖଡ଼ିଗ ଏବଂ ତୀରର ମୁନକୁ ଭୟ କରନ୍ତି ନାହିଁ ଏବଂ ସେ ଅନ୍ୟ କଥା ଉପରେ ଭରସା କରିବାକୁ ମହାପାପ ଏବଂ ନିର୍ଲଜ୍ଜତା ବୋଲି ବୋଧ କରନ୍ତି । ଆମେ ଆଶ୍ୱର୍ୟ ଯେ, ଅଲୀ ର.ଅ ସିଦ୍ଧିକ୍ ଅକ୍ରମର ଓ ପାରୁକ୍ର ର.ଆଙ୍କ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଓ ଅନ୍ୟର ଅଧୂକାର ଆମ୍ବସାତ୍କାରୀ ବୋଲି ଜାଣିବା ପରେ ମଧ୍ୟ କିପରି ସେମାନଙ୍କର ବୈଅତ୍ତ କରି ନେଇଥିଲେ.....ଏବଂ ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଷା ଏବଂ ଆସ୍ତାପୂର୍ବକ ସେହି ଦୁହିଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କଲେ ଏବଂ ଏଥରେ ସେ ନା କେବେ କୌଣସି ଦୁର୍ବଲତା ପ୍ରକାଶ କଲେ ଓ ନା ହିଁ କୌଣସି ଘୃଣାଭାବ ପ୍ରଦର୍ଶନ କଲେ ।

ଅତ୍ୟବ ହଜ୍ରରତ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଅ.ସ ଷଷ୍ଠୀ ରୂପେ କହି ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ, ହଜ୍ରରତ ଅଲୀ ର.ଅ କେବେହେଲେ ନିଜ ପୂର୍ବ ଖଲିପାଙ୍କର ବିରୋଧ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରି ନଥିଲେ ବରଂ ତାଙ୍କର ବୈଅତ୍ତ କରିଥିଲେ । ନଚେତ୍ ତୁମେମାନେ ଯେଉଁ କଥା ହଜ୍ରରତ ଅଲୀ ର.ଆଙ୍କ ସଂପର୍କର କହୁଛ ଯେ, ସେ ହଜ୍ରରତ ଅବୁ ବକ୍ଷର ର.ଆଙ୍କର ବୈଅତ୍ତ କରି ନଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ କଥାଟି ହଜ୍ରରତ ଅଲୀ ର.ଆଙ୍କ ମର୍ଯ୍ୟାଦାକୁ ଷୁଣ୍ଟ କରିଥାଏ ନାକି ମର୍ଯ୍ୟାଦାକୁ ବୃଦ୍ଧି ଘଟାଏ ।

ଖୁଲିପା ତ୍ରୟୀଙ୍କ ସମୟରେ ହଜ୍ରରତ ଅଲୀ ର.ଆଙ୍କ ଯେଉଁ ସବୁ ଅବଦାନ ରହିଥିଲା ତତ୍ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ହୁକ୍କୁର ଅନ୍ତର ଅ.ବ କହିଲେ କି ଯେତେବେଳେ ହଜ୍ରରତ ଅବୁ ବକ୍ଷର ର.ଆ ହଜ୍ରରତ ଉସସାମା ର.ଆଙ୍କ ସ୍ଥିନ୍ୟଦଳକୁ

ପ୍ରେରଣ କଲେ ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଖୁବ କମ ସଂଖ୍ୟକ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ରହିଯାଇଥିଲେ । ଏହା ଦେଖୁ ନିପଚ ପଲ୍ଲୀପୁରର ଲୋକମାନେ ମଦିନା ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିବାକୁ ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ । ଏହା ଦେଖୁ ହଜ୍ରତ ଅବୁ ବକ୍ରର ର.ଅ ମଦିନାକୁ ପ୍ରବେଶ କରୁଥିବା ବିଭିନ୍ନ ମାର୍ଗରେ ମଦିନାର ଆଖପାଖରେ ଜାଗ୍ରତ ପ୍ରହରୀ ମୁତ୍ତମ କରି ଦେଇଥିଲେ । ସେମାନେ ନିଜର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ତୁଳୁଡ଼ି ସହିତ ମଦିନାର ଆଖପାଖରେ ପ୍ରହରା ଦେଇ ରାତ୍ର ଯାପନ କରୁଥିଲେ । ସେହି ଜାଗ୍ରତ ପ୍ରହରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ହଜ୍ରତ ଅଲୀ ର.ଅ ମଧ୍ୟ ଜଣେ ଥିଲେ ।

ହଜ୍ରତ ଉମର ର.ଅ ନିଜ ଶାସନକାଳରେ କେତେକ ଯାତ୍ରାର ସମ୍ମାନୀୟ ହେବା ଯୋଗୁଁ ନିଜ ଶାନରେ ହଜ୍ରତ ଅଲୀ ର.ଅଙ୍କୁ ମଦିନାର ଅମୀର ନିଯୁକ୍ତ କରିଥିଲେ । ସୁତରାଂ ତିବରୀର ପୁଷ୍ଟକରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଯେ, ଯସର ଯୁଦ୍ଧ ଅବସରରେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ଝରାନୀୟ ସୌନ୍ଦର୍ୟଦଳର ମୁକାବିଲା କରିବାକୁ ଯାଇ ଏକ ପ୍ରକାରର ପରାଜୟର ସ୍ଵାଦ ଆସ୍ଵାଦନ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା । ସେତେବେଳେ ହଜ୍ରତ ଉମର ର.ଅ ଲୋକମାନଙ୍କର ପରାମର୍ଶ ଲୋଡ଼ି ଏହା ପ୍ଲିର କଲେ କି ସେ ସ୍ଵାୟଂ ଝସଲାମୀୟ ସୌନ୍ଦର୍ୟଦଳ ସହିତ ଝରାନର ସୀମାକୁ ଯାଇ ଶତ୍ରୁର ମୁକାବିଲା କରିବେ । ଅତେବ ସେ ନିଜ ପଛରେ ହଜ୍ରତ ଅଲୀ ର.ଅଙ୍କୁ ମଦିନାର ଗର୍ଭର ନିଯୁକ୍ତ କରିଥିଲେ ।

ହଜ୍ରତ ଉସମାନ୍ ର.ଅଙ୍କ ଶାସନକାଳରେ ଯେତେବେଳେ ବିଦ୍ରୋହ ଓ ଉପଦ୍ରବର ସ୍ଫୁର୍ତ୍ତପାତ୍ର ହେଲା ସେତେବେଳେ ହଜ୍ରତ ଅଲୀ ର.ଅ ସେହି ଉପଦ୍ରବକୁ ମୂଳପୋଷ୍ଟ କରିବା ପାଇଁ ଉସମାନ୍ ର.ଅଙ୍କୁ ନିଷାପୂର୍ବକ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ମିସରୀୟମାନେ ହଜ୍ରତ ଉସମାନ୍ ର.ଅଙ୍କ ଘରର ଘୋରାଉ କଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଭୀଷଣ କଠୋରତା ଅବଲମ୍ବନ କଲେ ଏବଂ ଉସମାନ୍ ର.ଅଙ୍କ ଘରେ ଖାଦ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀ ପହଞ୍ଚାଇବାରେ କଟକଣା ଲଗାଇ ଦେଲେ । ଅତେବ ଯେତେବେଳେ ହଜ୍ରତ ଅଲୀ ର.ଅଙ୍କୁ ଏହି ସୁଚନା ମିଳିଲା ସେତେବେଳେ ସେ ତିନୋଟି ଜଳ ପୂର୍ଣ୍ଣ କଳସ ଧରି ହଜ୍ରତ ଉସମାନ୍ ର.ଅଙ୍କ ଘରକୁ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ବିଦ୍ରୋହୀମାନଙ୍କର ବାଧା ଯୋଗୁଁ ତାହା ହଜ୍ରତ ଉସମାନ୍ ର.ଅଙ୍କ ଘରେ ପହଞ୍ଚି ପାରି ନଥିଲା । ସେହି ପାନୀୟକୁ ପହଞ୍ଚାଇବାକୁ ଯାଇ ବନ୍ଦୁ ହାଶିମ୍ ଓ ବନ୍ଦୁ ଉମ୍ମେଇଲାର ଅନେକ ଦାସ ଆହତ ହୋଇଥିଲେ । ଏହିପରି ବିଦ୍ରୋହୀମାନଙ୍କ ସତଚେଷ୍ଟା ସଭେ ପରିଶେଷରେ ପାନୀୟ ହଜ୍ରତ ଉସମାନ ର.ଅଙ୍କ ଘରେ ପହଞ୍ଚିଗଲା । ଯେତେବେଳେ ହଜ୍ରତ ଅଲୀ ର.ଅଙ୍କୁ ଏହା ଝାତ ହେଲା କି ହଜ୍ରତ ଉସମାନ୍ ର.ଅଙ୍କ ହତ୍ୟା ଷଡ଼ଯନ୍ତ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଛି ସେତେବେଳେ ସେ ନିଜର ସୁପୁତ୍ର ଦ୍ୱାରା ଝମାମ୍ ହସନ୍ ଓ ଝମାମ୍ ହୁସୈନ୍ ର.ଅଙ୍କୁ କହିଲେ ନିଜର ଖଡ଼ିଗ ନେଇଯାଥ ! ଏବଂ ହଜ୍ରତ ଉସମାନ୍ ର.ଅଙ୍କ ଘରର ଦ୍ୱାରା ସମ୍ମାନରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଯାଥ ଏବଂ ସାବଧାନ ! ଯେପରି କୌଣସି ବୁଲିଖାଇ ତାଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନ ପହଞ୍ଚୁ ।

ପୁନଃ ହଜ୍ରତ ମୁସଲେହ୍ ମଉଦ୍ ର.ଅ ହଜ୍ରତ ଉସମାନ୍ ର.ଅଙ୍କ ଶାହାଦତ୍ତର ପରବର୍ତ୍ତୀ ଘଟଣାବଳୀ ସଂପର୍କରେ ଅନ୍ୟତ୍ର ଚର୍କା କରି ଏହିପରି ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଯେ, ଦିନେ ଦୁଇ ଦିନ ସେହି ଉପଦ୍ରବକାରୀଙ୍କ ଖୁବ ଲୁଣ୍ଠନର ବଜାର ଗରମ ରହିଲା । କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଉଷ୍ଣାହ କ୍ରମେ ଶିଥିଲ ହେଲା ସେତେବେଳେ ସେହି ବିଦ୍ରୋହୀମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର କୁପରିଣିତିର ହେତୁ ପସିଲା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମନରେ କୋକୁଆ ଭୟ ଉଙ୍କି ମାରିଲା କି ବର୍ତ୍ତମାନ ସେମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା କ'ଣ ହେବ ? ସୁତରାଂ କେତେକ ବିଦ୍ରୋହୀମାନେ ଏହା ଭାବିଲେ ଯେ, ହଜ୍ରତ ମୁଆଇସା ମୁହାଁ ହେଲେ ଏବଂ ସେଠାକୁ ଯାଇ ସେମାନେ ସ୍ଵାୟଂ କୁନ୍ତୀର କାନ୍ଦଣା କାନ୍ଦିବା ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲେ ଯେ, ହଜ୍ରତ ଉସମାନ୍ ର.ଅ ଶହୀଦ ହୋଇଛନ୍ତି ଏବଂ କେହି ତାଙ୍କର ପ୍ରତିଶୋଧ ନେଉ ନାହାନ୍ତି । କେତେକ ବିଦ୍ରୋହୀମାନେ ପଳାଇନ କରି ମଙ୍ଗ ବାଟରେ ହଜ୍ରତ କୁବିରେ ଓ ହଜ୍ରତ ଆଏଶା ର.ଅଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ୍ କଲେ ଏବଂ କହିଲେ କି କିଭିଲି ଅନ୍ୟାୟ ଓ ଅତ୍ୟାଚାର ହୋଇଛନ୍ତି ଯେ, ଝସଲାମର ଖଲିପାଙ୍କୁ ଶହୀଦ କରିଦିଆ ଯାଇଛି ହେଲେ ହେଁ ମୁସଲମାନମାନେ ନିରବ ରହିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ

ବିଦ୍ରୋହୀମାନେ ହଜ୍ରରତ ଅଳୀ 1 ର.ଅଙ୍କ ପାଖକୁ ଗଲେ ଏବଂ କହିଲେ କି ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟଟି ବିପର୍ଯ୍ୟର ସମୟ ଅଟେ । ବୋଧ ହୁଏ ଇସ୍ତାମନୀୟ ଶାସନ ଭାଙ୍ଗି ଯିବାର ଆଶଙ୍କା ରହିଛି ତେଣୁ ଆପଣ ବୈଅଭି ନିଆନ୍ତ୍ର । ଲୋକମାନଙ୍କର ଭୟଟି ଯେପରି ଦୂରୀଭୂତ ହେଉ ଏବଂ ଶାନ୍ତି, ସହାବସ୍ଥାନ ଓ ସଦ୍ଭାବନା ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହେଉ । ଯେଉଁ ସାହାବାମାନେ ମଦିନାରେ ଉପାସିତ ଥିଲେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ସନ୍ତ୍ଵିପୂର୍ବକ ଏହା ପରାମର୍ଶ ଦେଲେ କି ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହା ଉଚିତ ହେବ କି ଆପଣ ଉକ୍ତ ଗୁରୁ ଦାଖିଦ୍ଵାରା ବହୁନ କରନ୍ତୁ । କାରଣ ଆପଣଙ୍କର ଏହି ଦାଖିଦ୍ଵାରା ପୁଣ୍ୟ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଇତାଲାଙ୍କ ପ୍ରସନ୍ନତାର କାରଣ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବ । ଯେତେବେଳେ ହଜ୍ରରତ ଅଳୀ 1 ର.ଅଙ୍କୁ ଚତୁର୍ପାର୍ଶ୍ଵରୁ ଚାପ ପଡ଼ିଲା ସେତେବେଳେ ହଜ୍ରରତ ଅଳୀ 1 ର.ଅଙ୍କ ଅନେକ ଥର ଅସ୍ତ୍ରିକାର କରିବା ପରେ ପରିଶେଷରେ ହଜ୍ରରତ ଅଳୀ 1 ର.ଅ ଉକ୍ତ ଦାଖିଦ୍ଵାରା ବହୁନ କଲେ ଏବଂ ବୈଅଭି ନେଲେ । ନିଃସଦେହ ରୂପେ ହଜ୍ରରତ ଅଳୀ 1 ର.ଅଙ୍କର ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଅତି ବୌଦ୍ଧିକତା ପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା । ଯଦି ଅଳୀ 1 ର.ଅ ସେତେବେଳେ ବୈଅଭି ନ ନେଇ ଥାଆନ୍ତେ ତାହାହେଲେ ଇସ୍ତାମକୁ ଏହାଠୁ ବି ଅଧିକ କ୍ଷତି ସହ୍ୟ କରିବାକୁ ପଡ଼ି ଥାଆନ୍ତା ଯେପରି ଅଳୀ 1 ର.ଅ ଓ ମୁଆଖ୍ୟାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିବା ଯୁଦ୍ଧ ଦ୍ୱାରା ଇସ୍ତାମକୁ କ୍ଷତି ସହ୍ୟ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା ।

ଆଜି ପୁନଶ୍ଚ ମୁଁ ଉପଦ୍ରୀପରେ ବସବାସ କରୁଥିବା ଅହେମଦିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଓ ପାକିଷ୍ତାନରେ ବସବାସ କରୁଥିବା ଅହେମଦିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦୁଆ କରିବାକୁ ଆହ୍ଵାନ ଜଣାଉଛି । ଅଲ୍ଲାଇତାଲା ସେମାନଙ୍କୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖନ୍ତୁ । ଉପଦ୍ରୀପରେ ମଧ୍ୟ ପରିଷିତିକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜଟିଳ କରାଯାଉଛି । ସେଠାକାର ସରାକୀୟ ଓକିଲ ମଧ୍ୟ ଆମ ଅହେମଦିମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବାରମ୍ବାର ମିଛ ମକଦମା କରୁଛନ୍ତି । ସେହିପରି ପାକିଷ୍ତାନରେ ମଧ୍ୟ ଅହେମଦିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଜଟିଳାତ ଉପନ୍ନ କରାଯାଉଛି । ଅଲ୍ଲାଇତାଲା ସେହି ସମସ୍ତ ଜଟିଳତା ସୃଷ୍ଟି କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ କିମ୍ବା ଯେକୌଣସି ପ୍ରକାରର ବିରୋଧ ପ୍ରଦର୍ଶନକାରୀଙ୍କୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଉଚିତ ଶିକ୍ଷା ଆହରଣ କରିବାକୁ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ଯଥାଶୀଘ୍ର ଯେଉଁଠି ବିଷମ ପରିଷିତି ରହିଛି ଏବଂ ଯେଉଁ ଅହେମଦିମାନେ ଅତି ଜଟିଳ ପରିଷିତି ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଗତି କରୁଛନ୍ତି, ସେଠାକାର ପରିଷିତି ସୁଧାରି ଦିଅନ୍ତ୍ର ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଲାଗି ସହଜତା ଏବଂ ସରଳତା ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତୁ । କିନ୍ତୁ ଏଥ୍ସହ ମୁଁ ଏହା ମଧ୍ୟ କହିବି କି ପାକିଷ୍ତାନର ଅହେମଦିମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁଠିକି ବିଶେଷ ରୂପେ ଦୁଆ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ଅଲ୍ଲାଇତାଲା ଆମମାନଙ୍କୁ ଯଥାଶୀଘ୍ର ଏହି ସମସ୍ୟାରୁ ଉଦ୍ଧାର କରନ୍ତୁ ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସରଳତା ଉପନ୍ନ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ଇସ୍ତାମର ପ୍ରକୃତ ସଦେଶକୁ ଆମେମାନେ ସ୍ବାଧୀନତାର ସହିତ ପକିଷ୍ତାନରେ ଓ ପୃଥ୍ବୀର କୋଣ ଅନୁକୋଣରେ ପହଞ୍ଚାଇବା ପାଇଁ ଅଲ୍ଲାଇତାଲା ଆମମାନଙ୍କୁ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ଆମିନ୍ ।

ଖୁବାର ଶେଷରେ ହୁକୁର ଅନନ୍ତର ଅ.ବ ସନ୍ନାନନୀୟ ସ୍ଵର୍ଗତ ଡାକ୍ତର ତାହିର ଅହେମଦ ସାହେବ ରବିଂଧ୍ର, ସନ୍ନାନନୀୟ ସ୍ଵର୍ଗତ ହରିବୁଲାଲ ମନ୍ଦିରର ସାହେବ, ସନ୍ନାନନୀୟ ସ୍ଵର୍ଗତ ବଶୀରୁଦ୍ଧୀନ ଅହେମଦ ସାହେବ ଏବଂ ସନ୍ନାନନୀୟ ସ୍ଵର୍ଗତ ଅମିନା ଅହେମଦ ସାହେବଙ୍କ ଉଭୟ ଗୁଣାବଳୀର ଚର୍କା କଲେ ଏବଂ ନମାଜ୍ ଜୁମା ପରେ ଏମାନଙ୍କର ନମାଜ୍ ଯନାଜାହ ଗାଏବ ପଢ଼େଇବାର ଘୋଷଣା କଲେ ।